

Kiemelt versek: 1-3., 8., 10.

1. Mi - ért vész min - ket így el, Úr Is - ten?
Mi - ért ha - rag - szol mi - re - ánk ö - rök - re?
Med - dig ger - jed fel ha - ra - god - nak tü - ze
Ju - ha - id - nak nyá - já - ra ily i - gen?

2. Emlékezzél meg te seregedről, / Melyet régen te magadnak szerzettél; / Felvett örökségedről emlékezzél, / A Sion hegyén lakóhelyedről!
3. Kelj föl, és végre jöjj el, Úr Isten: / Szent templomodat rútol össze - dönték, / Mindent elrontott benne az ellenség, / Pusztaság lett a te szent helyeden!
4. Ahol dicséreted hirdettetett, / Most ellenséged ordítanak szörnyen, / És a tenéked szenteltetett helyen / Az ő zászlójuk fölemel - tetett.
5. Te templomodat ők fölgújtották, / És szent helyedet tűzzel meg - égették; / Te szent nevednek drága lakóhelyét / Tövestől fogva mind elrontották.
6. „Nosza, hozzá - mondják ők magukban -, / Pusztítsuk el őket nagy szörnyűséggel!” / Az Istennek szentegyházait széjjel / Mind megégették e tartományban.
7. Már jeleit nem látjuk erődnök, / Immáron nincsen közöttünk próféta; / Nincs jövendőmondó, aki tudhatná, / Mint lesz már vége e nagy veszélynek.